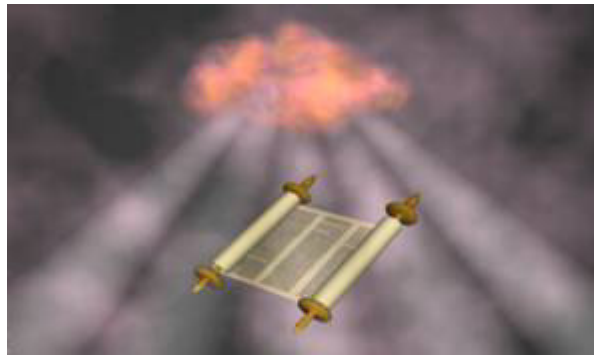

Deuteronomy 1:1-3:22
Isaiah 1:1-27
Acts 2

Deuteronomium 1:1-3:22
Jesaja 1:1-27
Handelingen 2

WORDS OF A DYING MAN

The subject of death brings forth many thoughts in our minds. One thing it does is cause us to focus. Just the word death or the thought of it seems to cause much of life to be brought into perspective and only that which is truly important is brought to the forefront.

This was no doubt the experience Moses is having as he looks out over the people and opens his mouth to speak to them the words of the Book of Deuteronomy. Moses does not know he is speaking a book of Torah into existence as he talks, he is however sharing his heart and telling the people what needs to be important in their lives if they are to succeed in the days ahead.

As Moses stepped up before the people I believe his own life came before him. He now saw the plan of HaShem that had been unfolding over these past 120 years of his life. He remembered the stories told to him by his mother of the day he was saved from the murderous hands of the Pharaoh. He remembered his life in the palace and his flight to the desert. Moses recalled the burning bush and the first day he stood before Pharaoh with the message of letting the people go. Water from rocks, pillars of fire, manna and tablets of stone all rushed through his mind at a speed he could not control. It was all history now. It was his story, no maybe it was really His story played out through the life of a willing and humble man. It was coming to an end though. The days of the life of Moses were now in the single digits. His life was ending, but for the people he would give a last message to, their lives were really just beginning.

Life is a bit funny when you think about it. One generation passes on and the next one comes to the forefront only to be there for such a short time and then give way to the next. Moses saw this in the people, Moses saw this in the man, Joshua who was standing very close to him and would hang on every word of this man who had been his mentor, his leader, his shepherd and most important his friend.

In a short time Moses would deliver this last message and be gathered with his fathers. He would no longer be able to guide the people on a daily basis. He could only hand his baton to them with his last words. It would be up to the people to take it and succeed or drop it and fail. In this setting Moses gives to the Hebrews

WOORDEN VAN
EEN MAN DIE GAAT STERVEN

Het onderwerp "dood" doet veel gedachten in ons hoofd opkomen. Eén ding wat het zeker doet is, het maakt dat we ons gaan focussen. Alleen al het woord dood, of de gedachte eraan, lijkt te maken dat veel van het leven in zijn juiste perspectief geplaatst wordt en dat enkel wat werkelijk belangrijk is naar het voorplan wordt gebracht.

Dit is zonder twijfel de ervaring die Mozes heeft als hij uitkijkt over het volk en zijn mond opent om de woorden van het boek Deuteronomium tot hen te spreken. Mozes weet niet dat hij terwijl hij spreekt een Thoraboek in het leven roept, hij wil hoe dan ook met hen delen wat er in zijn hart is en vertelt aan het volk wat belangrijk moet zijn in hun leven als ze willen slagen in de dagen die komen.

Terwijl Mozes daar voor het volk stond, geloof ik dat zijn hele leven zich voor hem afspeelde. Nu zag hij het plan van HaShem, dat zich gedurende de 120 jaar van zijn leven had ontplooid. Hij herinnerde zich de verhalen die zijn moeder hem verteld had over de dag dat hij gered was uit de moordende handen van Farao. Hij herinnerde zich zijn leven in het paleis en zijn vlucht naar de woestijn. Mozes dacht terug aan het brandende braambos en de eerste dag dat hij daar voor Farao stond met de boodschap dat hij het volk moest laten gaan. Water van rotsen, zuilen van vuur, manna en stenen tafelen, alles stormde door zijn hoofd in een tempo waarover hij geen controle had. Nu was het allemaal geschiedenis. Het was zijn verhaal, nee, misschien was het in werkelijkheid Zijn verhaal, vertolkt door het leven van een gewillig en nederig mens. Het liep echter op zijn einde. De dagen van het leven van Mozes waren nu geteld. Zijn leven liep af, maar aan het volk zou hij nog een laatste boodschap meegeven, hun leven ging pas werkelijk beginnen.

Het leven is een beetje gek als je erover nadenkt. Eén generatie gaat voorbij en de volgende komt op het voorplan, om daar voor zulk een korte tijd te zijn; om dan weer ruimte te maken voor de volgende. Mozes zag dit in het volk, Mozes zag dit in de man Joshua, die heel dicht bij hem stond en die aan elk woord van deze man hing, die zijn mentor was geweest, zijn leider, zijn herder en het meest belangrijk, zijn vriend.

Binnen korte tijd zou Mozes deze laatste boodschap brengen en met zijn vaders vergaderd worden. Hij zou het volk niet langer op een dagelijkse basis kunnen leiden. Hij kon enkel met zijn laatste woorden zijn stok aan hen doorgeven. Het zou aan het volk zijn om het aan te nemen en te slagen, of om het te laten vallen en te falen. In dit kader geeft Mozes de woor-

the words of the Book of Deuteronomy, in this setting he gives the same words to us.

Moses had no idea that his words would be recorded on that day. He did not know that thousands of years would go by and we would still be learning from his wisdom. He did not know that we today would be preparing for another Exodus and the words he spoke would be helping us to prepare. He did not know the baton he would hold out to the Hebrews on the far side of the Jordan would still be being held out to people in lands called America, Canada, Belgium, South Africa and on and on.

Moses did not mix words on that awesome day as he looked at a people prepared to enter the promises ahead. He does not mix words with us today as we read them now. The words of Deuteronomy are just as relevant and important today as they have ever been in history. They are leading us to the end of the Torah cycle again, they are leading us to the Feast of Tabernacles and they are leading us to in our own journey to the promises of our God. Where and how the turns of life will take us in the days, weeks and months ahead we do not know. What we are sure of though is that the same God Who led our ancestors is leading us, the same words which led them are leading us, the same power which overcame their enemies is still at work in our lives today.

As we read Deuteronomy it is my prayer that we will learn much from the words of a dying man who spoke them hundreds of years ago, for in truth they were not spoken from a dying man, but from a living God to people who from one generation to another have walked a journey, a journey that is leading us all to a place will finally call home.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S. Van Goethem

den van het boek Deuteronomium aan de Hebreëen, in dit kader geeft hij diezelfde woorden ook aan ons.

Mozes had geen idee dat zijn woorden op die dag zouden vastgelegd worden. Hij wist niet dat duizenden jaren zouden voorbijgaan en dat we nog steeds van zijn wijsheid zouden leren. Hij wist niet dat wij ons vandaag op een andere Exodus zouden voorbereiden en dat de woorden die hij sprak ons zouden helpen ons voor te bereiden. Hij wist niet, dat de stok die hij de Hebreëen bij de verre oever van de Jordaan voorhield, nog steeds voorgehouden wordt aan mensen uit landen als Amerika, Canada, België, Zuid Afrika en zo verder en zo verder

Mozes vermengde geen woorden op die geweldige dag terwijl hij keek naar een volk, bereid om de beloften die voor hen lagen in te gaan. Hij vermengt ook vandaag met ons geen woorden, als wij ze nu lezen. De woorden van Deuteronomium zijn vandaag net zo relevant en belangrijk als ze ooit in de geschiedenis waren. Ze leiden ons opnieuw naar het einde van de Torah cyclus, ze leiden ons naar het Feest van Tabernakels en ze leiden ons ook in onze eigen reis naar de beloften van onze God. Waar en hoe de wendingen van het leven ons in de dagen, weken en maanden die komen zullen naartoe nemen, weten we niet. Waar we echter wel zeker van zijn is dat dezelfde God, die onze voorvaders leidde, ons leidt, dezelfde woorden die hen leidden, leiden ons, dezelfde kracht die hun vijanden overwon, is nog steeds aan het werk in ons huidige leven.

Terwijl we Deuteronomium lezen is het mijn gebed dat we veel zullen leren van de woorden van een man die gaat sterven, die deze honderden jaren geleden uitsprak, want in werkelijkheid werden ze niet door een stervende man gesproken, maar door een levende God gericht aan mensen die van de ene generatie naar de andere een weg hadden gegaan, een weg die ons allemaal naar een plaats leidt die we uiteindelijk "thuis" zullen noemen.